

δες, που βάσταξαν έξη δόλοληρους μήνες —ή Κόνστανς δεν είχε πάρει ως τότε σοβαρά μαθήματα υποκριτικής τέχνης κα' έπρεπε να τα μάθη όλα άπ' την άρχη— ο σκηνοθέτης έκρινε, ότι ή προστατευομένη του ήταν καλά σε θέσι ν' άντικρίση τα φώτα των προσοβλων καί τον φασό της κινηματογραφικής μηχανής.

Το πρώτο φίλι της Μπένετ —ό «Κωδιξ του Γουεστ»— προξένησε κατατόλησι στην Άμερική καί σ' δόλοληρο τον κόσμο. Οι κριτικοί δέν εύρισκαν λόγια να εκφράσουν τον θαυμασμό τους για τη χάρι, τη κομψεία καί τη μεγαλοπρέπεια της πρωτόβγαλτης αυτής ή-βαλου, που ήπευθή τον φάλο μάζ άριστοτεράδος με μοναδική φυσικότητα, σαν να είχε μεγαλώσει σε κοσμικό περιβάλλον.

Κι' αυτή άωριμός ή μεγαλοπρέπεια της βοήθησε τη Μπένετ να ζητιά διαρκώς αύξησεις από την κινηματογραφική εταιρεία, στην ό-ποια εργαζότανε καί να φτάση να παίρνει δεκαπέντε χιλιάδες δολ-λάρια την εβδομάδα, τη στιγμή που σ' άλληρη τον κόσμο. Οι κριτικοί δέν παίρνει παραπάνω από έξη! Οι διευθυνταί της εταιρείας δέν τολμούσανε ν' άρνηθούν σε μία εκρίσι τόσο σοδαρή καί καθαρή πρέπει της άλλεπαλλήλης αύξησεως που τους ζητούσε. Έξ άλλου, δέν ήθελαν να ζημιωμένοι άπ' αυτή τη γεννωδορία τους, έπειδή κάθε τανία της Μπένετ τους άπέφερε τεράστια κέρδη.

Η ίδια ή Κόνστανς όμολογεί, ότι αν παίρνει σήμερα ύπεροφυγο μισθό, αυτό το όφείλει στη μητέρα της, ή όποια διαρκώς τη βιάζει να ζητιά όλοένα περισσότερα άπ' την εταιρεία. Είχε λαχταρήσει, διέ-πετε, τόσο πολύ το χοήμα, που της έλειπε σ' όλη της τη ζωή, όποτε δέν μπορούε τώρα να το χορήσει!

Η καζές όμως γλώσσες —καί φαντάζεστε πόσες αντίζηλους θα ήχη δημοσιονήσια ή Μπένετ— Ισχυρίζονται, ότι ή Κόνστανς έπιμένει να ζητιά μεγάλη άμοιβή, για ν' άντεπεξέλη στα τελλά έξοδά της, στις σαταβλες που κάνει. Κι' ή άλήθεια είναι, ότι ή χορηγετική αυτή καλλιτέχνης, θέλοντας άπ' ενός να χορή όλα μαζί τα πράγματα που στε-ρήθητε άλλοτε καί άπ' έτέρου να κρατήση ψηλά τη θέσι της, κάνει έξοδα που δέν τα δικαιολογεί καμιά άνέργη. Τριακόσιες χιλιάδες δολλάρια θέλει το χρόνο μονάχα για τρισεπτες της! Άλ-λάζει αυτώντα κάθε δυό μήνες καί διατηρεί δυό μέγαρα πλουσιώτατα έπαυσιμένα καί με πολ-λιάρηθη ίσθηρεσία, το ένα στο Χόλλυγουντ καί το άλλο στον Άγιο Φραγκίσκο.

Το δεύτερο μέγαρο είναι έντελώς περιττό. Μά ή Κόνστανς το θέλει για να κατατόληση με την ευμάρειά της πους συμπατριώτες της, που την ήξεραν άλλοτε φτωχή καί περιφρονημένη, ταπει-νή εργάτρια σ' ένα εργοστάσιο ζαχαροπλαστι-κής.

Κατά τα άλλα, ή Μπένετ περνάει ζωή πολύ περιφορμένη. Ζη πάντοτε μαζί με τη μητέρα της, που την λατρεύει κυριολεκτικά. Στανίας βγαίνει το βράδυ έξω, μετά το φαγητό. Η μοναδική της ευχαρίστηση είναι το διάβασμα. Άπ' όλα τα βιβλία, προτιμά τα ιστορικά καί ύμλιστα εκείνα που αναφέ-ρονται στη Γαλλική επανάσταση.

Τελευταία ή Κόνστανς Μπένετ άσραβωνιάστηκε τον μαρξισμό ντε λα Φαλαίς, τον πρώην σύζυγο της Γιλίας Σθάνσον. Όστόσο, οι εκάλης πληροφορημένους κάλιοι του Χόλλυγουντ λένε, ότι ή Κόν-στανς δέν αγαπά διόλου τον μαρξισμό της κα' ότι θα τον παντρευτή από μεγαλομανία, για να πάρη τον τίτλο της μαρξίστας...

ΞΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Στα δεκάξη καί στα πενήντα του χρόνια, ο άνθρωπος ζητάει τον έρωτα με τον ίδιο τρόπο : σαν έλεγμοσίση.

Β ε ρ α ν ζ έ ρ ο ς

Ένα από τα περιεργα συμπτώματα των έρωσιτεμένων είναι, ότι όλα μπορούν να τα ίδουν με κλειστά τα μάτια καί τίποτε να μην ίδούν με άνοιχτά. **Μ υ ρ ζ έ**

Άμαθής είναι εκείνος που άγνοεί τον εαυτό του.

Λ ο υ θ η ρ ο ς

Η εύτυχία έγκειται στο ν' αγαπά κανείς πάντοτε, άδιαφορώντας αν αγαπάται άπ' τη γυναίκα.

Σ α τ ω μ π ρ ι ά ν

Ο χρόνος περνάει πετόντας από πάνω μας, άλλ' άφάνει τα ίχνη του. **Χ ά ο υ θ ο ρ ο**

Ο άντρας που στέκεται κοντά στην έπιθανάτο κλήνη της γυ-ναίκας του, μοιάζει μ' εκείνους που είδαν τον Ναό της Ίερουσαλήμ να μεταβάλλεται σε τέφρα. Γιατί ή σύζυγος είναι ο ναός, στον όποιο ο άντρας βρί-σκει άνάτασι καί γαλήνη, στον όποιο ξεκουράζεται ύστερα άπ' τους κόπους της ημέρας καί στον ό-ποιο μπορεί να έξομολογηθή τα συναισθήματά του. είτε φαιδρά είναι αυτά, είτε λιτηρά.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΔΑ

(Του ΕΡΡ. ΧΑΙ-ΝΕ)

Άχνη με μάτια δόλοδαχα είδα βασιλοπούλα στον ύπνο μου ξανθή, στη φιλομιά εξαθότουνα, μ' έμένα μοναχοπούλα στον ύπνο μου γερτή.

Της λέγω: —Του πατέρα σου το θρόνο δέν γερνεί, το σκήπτρο δέν ζητώ, ούτε την διαμαντάλεχτη κορώνα του ζηλεύω μονάχα έσε ποθήα.

Κι' εκείνη μουτε: —Έ'δίνωτο ό, τι ποθείς, ψυχής μου στο μνήμα κατοικώ, τη νύχτα μόνον έχομαι εδωθε μοναχή μου γιατί για σε πονώ.

Σ' αγαπήσα καί σ' αγαπό κα' ο κόσμος αν χιλιάσει ή φίλόγες της αγαπής μου θα φάνωνται άνάμεσα στη χαλασμένη πλάσι.

Μεταφρ. Δ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗ

ΔΟΡΕΔΑΗ

(Του ΕΡΡ. ΧΑΙ-ΝΕ)

Στα μικρά μου δέν ξέρω τά στήθη γιατί θλίψες φαλαγγεί πινοή. Περσασμένου καρφού παραμυθι άπ' το νού μου να βγή δέν μπορεί.

Ο άέρας φυσά σιγαλά καί ο Ρήνος το ρέμμα του σερνει. Του βουνού ή κορφούλα γελά άπ' τη λάμψη του ήλιου που γερνει.

Μιά πεντάμοσφη, όλη παιχνιδία εκεί έχει σσημενη φοιλή. Τα χρυσά της αστάφερτον στολιδία, τα ξανθά της χτενίζει μαλλιά.

Τα χτενίζει μ' όλόχερο χτένι κα' ένα λέει τραγούδι άπ' εκεί, ποίχει μιά μουσική μαγεμένη, ποίχει μιά φοβερή μουσική.

Μά του νειού, που κρατεί τα κοπαά του, τρώγει θλίψες τά στήθη μικρή. Καί τις ξέρεις δέν βλέπει μπροστά του, τη νεράδα στο βράχο θωρεί.

Μά βαρκούλα καί ναύτη, θαρρώ με αυτά, που γλυκά τραγουδάει, θα τους σίση σε μνήμα ύψηρό ή ξανθή του βουνού Δορεδάη.

Μεταφρ. ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗ

Ο ΕΡΩΤΑΣ

(Του ΕΡΡ. ΧΑΙ-ΝΕ)

Καθόν στο τραπέζι, τσάι να ποίν καί πιάσαν για τον έρωτα όμιλεις. Οι κύριοι άρχισαν να φιλοσοφοίν μ' εύασθησία μιλούσαν ή κυρίες.

Πώς πρέπει ν' αγαπούν «επιτανωικά» ο αλλικός ο γέρος έπιμένει. Χαμογελάει ή κηρά του ειρωνικά κα' όμως έν' εαή!...» άπ' την καρδιά της βγαίνει.

Το στόμα άνοίγει κα' ο παπάς με βία: —«Δέν πρέπει ο έρωτας βαθειά ν' άγγιξη άνώφελα μάζ βλάπτει την ύγεια!» —«Μά, γιατί τάχα;», ή κόρη μουμουριζει.

Και λέει ή κοντέσσα μελαγχολικά: —«Ο έρωτας είναι πάντες μόνος. Κι' εύθύς προσφέρει μιά καρδιά άνοιχτή: ένα φυτζάνι τσάι στον κύρ-βαρδών.

Μιά θέσι ήταν άζομα άδειανή... Άγάπη μου δέν ήσουν να καθήσης. Πόσο γλυκά μπορούσες, φως μου, έσύ τον έρωτά σου σ' έλους να ιστορήσης!

Μεταφρ. ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΪ΄ΣΗ